Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/42/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200085
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200085.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: LikoSpol, a.s., Miletičova 23, Bratislava, právne zastúpený: Consilior Iuris, s.r.o., Miletičova 23, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vazovova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/222/7560-44429/2007/991091-r zo dňa 01. júna 2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/14/2011-91 zo dňa 13. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/14/2011-91 zo dňa 13. decembra 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/14/2011 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), z dôvodu oneskorene podanej žaloby v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie žalovaného č. I/222/7560-44429/2007/991091-r zo dňa 01.06.2007, ktoré bolo poštou doručované advokátovi žalobcu, bolo vrátené žalovanému dňa 22.06.2007 s poznámkou adresát neznámy. V zmysle ustanovenia § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) sa rozhodnutie považuje za doručené dňom 25.06.2007 s tým, že od tohto dňa začala plynúť zákonom stanovená dvojmesačná lehota na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorá uplynula dňa 25.08.2007.

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca odvolaním, v ktorom uviedol, že súd nesprávne posúdil spôsob doručovania napadnutého rozhodnutia žalovaného a svojím rozhodnutím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. V prejednávanej veci bolo potrebné skúmať, či je plnomocenstvo udelené JUDr. Róbertovi Dupkalovi generálnym plnomocenstvom na zastupovanie žalobcu pred Daňovým úradom Bratislava II a či je možné na fikciu doručenia napadnutého rozhodnutia aplikovať § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. V udelenom plnomocenstve JUDr. Róbertovi Dupkalovi zo dňa 12.08.2004, na

ktorom boli overené podpisy dňa 26.10.2004 je výslovne uvedené: „Predmetom tohto plnomocenstva je zastupovanie vo veci vydania rozhodnutia číslo: 601/230/134053/04/Tak, vydaného Daňovým úradom Bratislava II dňa 24.08.2004, ktorým daňový úrad vyrubil rozdiel dane z príjmu právnických osôb za rok 2000 vo výške 1.872.200,-Sk. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade išlo o plnomocenstvo, ktorého rozsah je presne vymedzený a nie je možné ho považovať za plnomocenstvo všeobecné. Okrem iného to dokazuje aj skutočnosť, že ani správca dane sa k JUDr. Dupkalovi nesprával ako ku generálnemu splnomocnenému zástupcovi žalobcu v konaní pred Daňovým úradom II, pretože žiadne iné písomnosti ani rozhodnutia Daňového úradu II neboli doručované JUDr. Dupkalovi, ale priamo žalobcovi. Ďalej poukázal aj na Metodický pokyn Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky k zastupovaniu na základe plnomocenstva.

V danom prípade JUDr. Dupkala v zmysle udeleného plnomocenstva vykonal tieto úkony: podal odvolanie proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II, doplnil dôvody odvolania a následne prevzal rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. II/256/15855/2004-1091 zo dňa 29.12.2004, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava II, čím toto prvostupňové rozhodnutie, ktoré bolo predmetom plnomocenstva, nadobudlo právoplatnosť. Prevzatím tohto rozhodnutia, podľa názoru žalobcu, plnomocenstvo JUDr. Dupkalovi jednoznačne zaniklo, pretože vykonal všetky úkony, na ktoré bolo plnomocenstvo udelené a na ktoré bol podľa neho oprávnený. Ani žalovaný v iných veciach nekomunikoval s JUDr. Dupkalom ako so splnomocneným generálnym zástupcom daňového subjektu. Z uvedeného dôvodu nie je možné doručenie napadnutého rozhodnutia, s použitím právnej fikcie doručenia JUDr. Dupkalovi považovať za doručenie rozhodnutia žalobcovi v súlade s § 17 zákona č. 511/1992 Zb.

Krajský súd v napadnutom uznesení skonštatoval, že nahlásenie zmeny sídla právneho zástupcu nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia zákona č. 511/1992 Zb. ani zo zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 586/2003 Z.z.), napriek tomu však zmenu sídla mal JUDr. Dupkala oznámiť žalovanému. Keďže žalovaný žiadnu zmenu sídla nezaznamenal, doručil žalobou napadnuté rozhodnutie podľa § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. na pôvodnú adresu JUDr. Dupkalu. Po zániku plnomocenstva JUDr. Dupkalovi zo dňa 12.08.2004 mu bolo dňa 22.01.2005 udelené nové plnomocenstvo, predmetom ktorého bolo zastupovanie v občianskoprávnych veciach, najmä v konaní pred Krajským súdom v Bratislave vo veci preskúmania rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. II/256/15855/2004-1091. Na tomto plnomocenstve bola ešte ako adresa advokáta uvedená pôvodná adresa, avšak JUDr. Dupkala na svojom podaní doručenom na Krajský súd v Bratislave dňa 05.05.2005 oznámil súdu zmenu adresy advokátskej kancelárie. Taktiež v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.12.2005 sp. zn. 1S/61/05 je už uvedená nová adresa, rovnako aj v odvolaní voči uvedenému rozsudku je uvedená nová adresa právneho zástupcu a aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) sp. zn. 6SžoKS 34/2006 zo dňa 07.03.2007 je uvedená nová adresa JUDr. Dupkalu. Žalovaný ako účastník týchto súdnych konaní musel zaznamenať nové sídlo JUDr. Dupkalu, ktorý zmenu sídla oznámil konajúcemu súdu. Dokonca samotný žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe doručenej súdu dňa 21.12.2011 poukázal na adresu JUDr. Dupkalu.

Žalovaný, ako aj súd prvého stupňa na doručovanie napadnutého administratívneho rozhodnutia nesprávne aplikovali ustanovenie § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. Toto ustanovenie podľa názoru žalobcu nie je možné aplikovať na fikciu doručenia právnemu zástupcovi spoločnosti LikoSpol, a.s.,. Zákonodarca týmto definoval spôsob doručovania fyzickej osobe oprávnenej podnikať. Toto ustanovenie by mohol žalovaný aplikovať v prípade, ak by doručoval rozhodnutie JUDr. Róbertovi Dupkalovi ako daňovému subjektu, čo však on, ako advokát daňového subjektu - právnickej osoby nebol. V prípade daňovníka podľa § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. je správca dane povinný pri doručovaní využiť všetky uvedené možnosti, teda doručovať na adresu trvalého pobytu, alebo jej miesta podnikania, alebo na adresu, ktorú správca dane eviduje na základe registrácie z úradnej moci. Ak sa nepodarí písomnosť doručiť na žiadnu z uvedených adries, až potom môže nastať tzv. fikcia doručenia uvedená v poslednej vete § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. Sám žalovaný poprel, že by predmetné

rozhodnutie doručoval podľa § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb., ktoré by v danom prípade aj tak nebolo možné aplikovať na fikciu doručenia, pretože JUDr. Dupkala sa v mieste doručenia nezdržiaval, zmenu adresy oznámil pošte a požiadal o doposielanie zásielok. Žalovaný napadnuté rozhodnutie nedoručil ani Daňovému úradu Bratislava II, teda ani správca dane nemal vedomosť o existencii napadnutého rozhodnutia. Žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie doručené do vlastných rúk až dňa 24.11.2010, žalobca podal žalobu dňa 21.01.2011, a preto žalobca dodržal objektívnu lehotu na podanie žaloby.

Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/14/2011-91 zo dňa 13.12.2012 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu
(§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom pre celé daňové konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne v daňovom konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť jemu i jeho zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. ak nebol adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne adresát písomnosť do pätnástich dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 17 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. písomnosti určené daňovému poradcovi alebo advokátovi môžu byť doručované tiež ich zamestnancom, ktorí nimi boli poverení na prijímanie písomností.

Podľa § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. ak nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk fyzickej osobe oprávnenej podnikať na adresu trvalého pobytu alebo jej miesta podnikania, ktorú nahlásila správcovi dane pri plnení svojej registračnej alebo oznamovacej povinnosti alebo ktorú správca dane eviduje na základe registrácie z úradnej moci (§ 31), písomnosť sa považuje za doručenú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikať o tom nedozvie.

Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je:
a) osoba zapísaná v obchodnom registri,
b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia,
c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov,
d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa

osobitného predpisu.

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 zákona č. 586/2003 Z.z. advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora (ďalej len „komora“). Advokát je pri poskytovaní právnych služieb nezávislý, je viazaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta. Advokátske povolanie je slobodné povolanie, ktoré možno vykonávať len podľa tohto zákona.

V odvolacom súdnom konaní zostala sporná otázka ohľadom zákonnosti doručovania druhostupňového rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR č. I/222/7560-44429/2007/991091-r zo dňa 01.06.2007 žalobcovi a jeho advokátovi a následne i otázka posúdenia včasnosti podanej žaloby na krajský súd.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že Daňový úrad Bratislava II vydal dodatočný platobný výmer č. 601/2100/134158/2002/Tak dňa 10.10.2002, ktorým určil žalobcovi daň z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2000 v sume 2.668.900,-Sk. Predmetné rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 16.10.2002. Rozhodnutím Daňového úradu Bratislava II č. 601/340/120584/04/Múč zo dňa 04.08.2004 bola povolená obnova konania vo veci dane z príjmov fyzických osôb za rok 2000 ukončenej právoplatným rozhodnutím Daňového úradu Bratislava II č. 601/2100/134158/2002/Tak zo dňa 10.10.2002 z dôvodu, že vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré mali vplyv na výrok rozhodnutia a daňový subjekt ich nemohol v konaní uplatniť v tomto rozsahu: preverenie oprávok k opravnej položke k hmotne nadobudnutému majetku na základe Zmluvy o predaji časti podniku č. 1405/1996 zo dňa 29.04.1996 od Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Daňový úrad Bratislava II vydal dňa 24.08.2004 rozhodnutie č. 601/230/134053/04/Tak, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2000 v sume 1.872.200,-Sk. Týmto rozhodnutím bolo zároveň zrušené rozhodnutie č. 601/2100/134158/2002/Tak zo dňa 10.10.2002. Proti rozhodnutiu č. 601/230/134053/04/Tak zo dňa 24.08.2004 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Róberta Dupkalu odvolanie. K podanému odvolaniu bolo pripojené splnomocnenie zo dňa 12.08.2004: „ ....na zastupovanie v nižšie uvedenej veci, a to aby vykonával všetky potrebné právne úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavieral zmiery, uznával uplatnené nároky, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Splnomocnenec je oprávnený v mene mandanta podať návrhy na vymoženie súdnych trov a zastupovať ho vo vykonávacom konaní. Táto plná moc sa vzťahuje aj na zastupovanie v konaniach vo veci začatých na základe riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov /odvolanie, obnova konania, dovolanie..../. Predmetom tohto splnomocnenia je zastupovanie vo veci vydania rozhodnutia č. 601/230/134053/04/Tak, vydaného Daňovým úradom Bratislava II dňa 24.08.2004, ktorým daňový úrad vyrubil rozdiel dane z príjmu právnických osôb za rok 2000 vo výške 1.872.200,- Sk.“

Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. II/256/15855/2004-1091 zo dňa 29.12.2004 potvrdilo prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/134053/04/Tak zo dňa 24.08.2004. Predmetné druhostupňové rozhodnutie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu JUDr. Dupkalovi dňa 24.01.2005 ešte na jeho pôvodnú adresu. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/61/05-31 zo dňa 08.12.2005 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti predmetného druhostupňového rozhodnutia. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 6SžoKS 34/2006 zo dňa 07.03.2007 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil a rozhodnutie žalovaného č. II/256/15855/2004-1091 zo dňa 29.12.2004 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil. V hlavičkách oboch rozhodnutí súdov je už uvedená nová adresa právneho zástupcu žalobcu JUDr. Róberta Dupkalu - Miletičova 23, Bratislava. Na základe zrušujúceho rozsudku najvyššieho súdu Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky vydalo nové druhostupňové rozhodnutie č. I/222/7560-44429/2007/991091-r dňa 01.06.2007, ktoré bolo doručované JUDr. Dupkalovi na jeho pôvodné sídlo - Holekova 3, Bratislava, v zmysle § 17 ods. 9, 11 zákona č. 511/1992 Zb.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu bolo najvyšším súdom zistené, že sa v ňom nenachádza originál predmetnej doručenky, ale iba jej fotokópia. Rovnako bolo zistené, že žalobcovi predmetné

rozhodnutie žalovaného zo dňa 01.06.2007 doručované vôbec nebolo, čím bolo porušené ustanovenie § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. veta druhá a to z dôvodu, že rozhodnutím, ktorým je potvrdené, že má daňovník zaplatiť vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb, je nesporne rozhodnutím, ktorým je stanovená povinnosť niečo vykonať, t.j. zaplatiť vyrubený rozdiel dane, a preto bolo povinnosťou žalovaného rozhodnutie zo dňa 01.06.2007 daňovníkovi doručiť, čo v tomto prípade absentuje.

Až dňa 28.06.2007 bolo priamo žalobcovi doručené len „oznámenie o doručovaní zásielky“, v ktorom Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky informovalo žalobcu o vydaní rozhodnutia č. I/222/7560-44429/2007/991091-r zo dňa 01.06.2007 a oznámilo mu, že predmetné rozhodnutie bolo doručované právnemu zástupcovi žalobcu. Zásielka sa však vrátila späť z dôvodu, že adresát je neznámy, čím daňový orgán považoval písomnosť za doručenú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti. Samotné rozhodnutie žalovaného zo dňa 01.06.2007 žalobcovi doručené nebolo.

Právny zástupca žalobcu JUDr. Róbert Dupkala doručil Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky dňa 16.07.2008 list, v ktorom upozornil Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky na nezákonný spôsob doručovania zásielky a zároveň požiadal, aby mu bolo predmetné rozhodnutie riadne doručené v zmysle zákona č. 511/1992 Zb. na adresu, ktorá mala byť Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky známa zo súdneho preskúmavacieho konania. Zároveň upozornil na to, že v predmetnom prípade nebolo možné na doručovanie aplikovať ustanovenie § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb., keďže JUDr. Dupkala nie je fyzická osoba, ktorá v súvislosti s plnením si svojej registračnej alebo oznamovacej povinnosti nahlasuje správcovi dane doručovaciu adresu. Daňové riaditeľstvo SR JUDr. Dupkalovi listom zo dňa 24.07.2007, doručeným mu dňa 27.07.2007 oznámilo, že podľa znenia splnomocnenia zo dňa 12.08.2004 sa táto plná moc vzťahuje na zastupovanie vo veci rozhodnutia č. 601/230/134053/04/Tak zo dňa 24.08.2004, ako aj na zastupovanie v konaniach vo veciach začatých na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Prvostupňovému ani druhostupňovému správnemu orgánu nebola doručená žiadna zmena predmetného splnomocnenia a z toho dôvodu bolo rozhodnutie o odvolaní doručované podľa § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. Predmetné druhostupňové rozhodnutie bolo doručované splnomocnenému advokátovi JUDr. Dupkalovi, splnomocnenému zástupcovi (fyzická osoba) na adresu uvedenú v predloženom splnomocnení. Daňové orgány postupujú v správnom konaní podľa zákona č. 511/1992 Zb. a nie sú oprávnené zaslať rozhodnutie na inú adresu, ako bola nahlásená daňovému orgánu, aj keď v danom prípade išlo o adresu uvedenú v súdnom spise. Na základe uvedeného sa druhostupňový správny orgán domnieval, že ako odvolací orgán bol pri doručovaní druhostupňového rozhodnutia oprávnený postupovať podľa § 17 ods. 9, 11 zákona č. 511/1992 Zb.

Podľa názoru najvyššieho súdu z obsahu predloženej plnej moci žalobcu pre advokáta JUDr. Dupkalu vyplýva tak, ako to správne vyhodnotil žalovaný, že plná moc bola udelená JUDr. Dupkalovi i na konanie o opravných prostriedkoch vo veci vydaného rozhodnutia správcu dane č. 601/230/134053/04/Tak zo dňa 24.08.2004. Z tohto dôvodu, keďže sa v administratívnom spise nenachádza žiadna listina osvedčujúca ukončenie plnomocenstva, uvedené plnomocenstvo trvalo v posudzovanom období, ktoré je rozhodujúce z hľadiska doručovania rozhodnutia žalovaného zo dňa 01.06.2007.

Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z rozhodnutia č. 49/2008, JUD34215SK vyplýva, že zákonná fikcia doručenia podľa § 48 ods. 3 O.s.p. sa neuplatní v prípade doručenia písomnosti advokátovi, ktorý je zástupcom účastníka konania.

Podľa § 48 ods. 3 O.s.p. ak nie je možné doručiť písomnosti fyzickej osobe oprávnenej podnikať na adresu jej miesta podnikania uvedenej v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikať o tom nedozvie.

Podľa § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb., ak nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk fyzickej osobe oprávnenej podnikať na adresu trvalého pobytu alebo jej miesta podnikania, ktorú

nahlásila správcovi dane pri plnení svojej registračnej alebo oznamovacej povinnosti alebo ktorú správca dane eviduje na základe registrácie z úradnej moci (§ 31), písomnosť sa považuje za doručenú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikať o tom nedozvie.

Je nesporné, že daňové konanie, ktorého výsledkom je dodatočné vyrubenie dane, je konaním, ktoré predchádza súdnemu prieskumu zákonnosti rozhodnutí. Z tohto pohľadu je preto dôležité, aby sa pravidlá vytvorené judikatúrou najvyššieho súdu aplikovali už v konaní administratívnom a to najmä v prípadoch, ak je zákonná úprava súvisiaca s doručením zásielok do vlastných rúk takmer totožná v daňovom i súdnom konaní.

Advokát v občianskom súdnom konaní i v daňovom konaní vystupuje ako profesionálny zástupca účastníka konania. Nemožno ho stotožniť s pojmom fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom ako je uvedený v § 48 ods. 3 O.s.p. i v §17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. aj napriek tomu, že advokát je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka. Hoci v § 48 ods. 5 O.s.p. i v § 17 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. je upravený iba okruh osôb oprávnených prijať písomnosť adresovanú advokátovi, je evidentné, že ak by zákonodarca mienil vzťahovať ustanovenie o doručovaní písomností podľa § 48 ods. 3 O.s.p. a § 17 ods. 11 zákona č. 511/1992 Zb. (fikciou doručenia) aj na advokáta ako zástupcu účastníka konania, tak túto skutočnosť by výslovne musel v zákone uviesť. Advokátovi súd písomnosti doručuje na adresu jeho miesta podnikania (pokiaľ neoznámi súdu inú adresu pre doručovanie), uvedenú v registri Slovenskej advokátskej komory.

Z uvedeného registra vyplýva, že touto adresou právneho zástupcu žalobcu je Miletičova 23, Bratislava, ktorá adresa vyplýva i z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. značka 1S 61/05-31 zo dňa 08.12.2005 i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 6SžoKS34/2006 zo dňa 07.03.2007 (obe založené v administratívnom spise žalovaného bez zažurnalizovania).

Z administratívneho spisu, zo zápisnice Daňového riaditeľstva SR o ústnom pojednávaní zo dňa 24.11.2010 vyplýva, že dňa 24.11.2010 sa do priestorov žalovaného dostavili konateľ žalobcu a právny zástupca žalobcu JUDr. Róbert Dupkala a v zmysle § 22 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. im bola vyhotovená fotokópia rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/222/7560-44429/2007/991091-r zo dňa 01.06.2007, ktorým bolo v nadväznosti na zrušujúci rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 6SžoKS 34/2006 zo dňa 07.03.2007 potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/134053/04/Tak zo dňa 24.08.2004.

Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktne určeným pre naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája.

Zo zistených skutočností vyplýva, že druhostupňové administratívne rozhodnutie nebolo žalobcovi a jeho právnemu zástupcovi doručené zákonným spôsobom. Riadne bolo predmetné administratívne rozhodnutie žalobcovi i jeho právnemu zástupcovi doručené až dňa 24.11.2010. I keď podľa názoru súdu správny poplatok za doručenie rozhodnutí bol vybraný žalovaným v rozpore so zákonom. Žaloba bola podaná osobne dňa 21.01.2011 na Krajský súd v Bratislave, teda v zákonnej dvojmesačnej lehote (§ 250b ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že tu nie sú podmienky, za ktorých by napadnuté uznesenie mohol potvrdiť (§ 219 O.s.p.) alebo zmeniť (§ 220 O.s.p.), preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/14/2011-91 zo dňa 13.12.2012 v súlade s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. na základe zistených procesných pochybení zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.